

PAPRSEK

Jaro 2021

Milé čtenářky, milí čtenáři,

i v letošním školním roce vznikla řada vyvedených prací, které si zasluhují zveřejnit a neupadnout v zapomnění. Rádi bychom se s Vámi o ně podělili a zasvětili toto číslo školních novin právě jim. Najdete v něm vybrané práce, které žáci naší školy vytvořili v rámci hodin dějepisu, českého jazyka, pracovních činností, anglického jazyka a výtvarné výchovy. Komentáře k nim uvádíme pro přehlednost kurzívou. Čekají nás slohové práce, kaligram, komiks, plakáty, plán fiktivního středověkého města a jeho erb, performance ve formě fotografie významných renesančních děl, fotografie výrobků a mnoho dalšího. Doufáme, že se výtvoři dětí budou líbit i Vám. Jdeme na to!

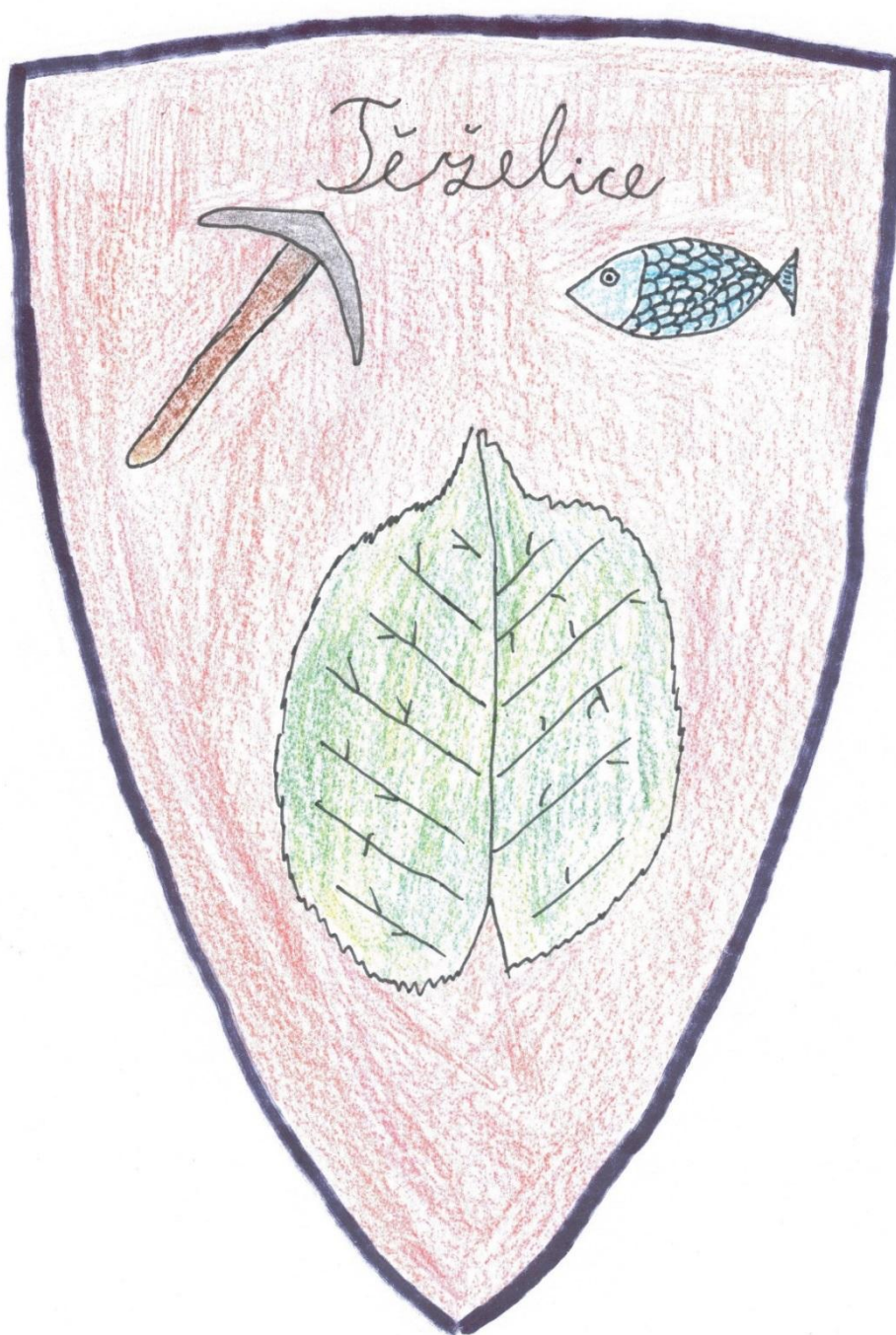
Příjemné počtení a hezké dny přejí
redaktoři novin Bc. Linda
Komárková, Mgr. Ing. Lukáš Brychta
a také Ing. Pavel Menšík (kterému
vděčíme za grafickou korekturu
novin).

DĚJEPIS

Žáci si měli vymyslet vlastní středověké město, vytvořit pro něj vhodný název a ten zdůvodnit. Dále k tomuto městu malovali jeho plán a erb, stanovovali stručná pravidla pro život v tomto městě a přicházeli s funkcemi, které by ve městě mohli vykonávat členové jejich rodiny nebo spolužáci ze třídy.

1) Život ve středověkém městě – TĚŽELICE

1. Své město jsem nazval Těželice z důvodu těžby, která lemuje z jedné části město. Těžba je pro město zásadní a důležitá, protože přináší lidem práci a je to zdroj jejich příjmů. Těžíme převážně stříbro a také stavební kámen, možná objevíme i zásoby uhlí. Proto název města je obecný, ale výstižný a klade důraz na jeho činnost.
2. Erb obsahuje zásadní znaky mého města – krumpáč jako znak a symbol těžby, ryba má dva významy – je to symbol věčného života a také je to další zásadní druh obživy našich obyvatel, neb se zabýváme i rybolovem. Lípa dotváří symboly z důvodu ochrany, neboť v té době byla považována za posvátný strom.
3. Plán města

4. Stručná pravidla pro život v mém městě

- a) právo na pobyt – pokud se zde člověk narodil nebo se přistěhoval za prací, má právo zde žít za podmínek stanovených městem
- b) právo ochrany – pokud lidé odvádí daně a ctí zákony, mají právo na svoji ochranu ze strany města
- c) právo vedení – lidé si zvolí své zástupce do vedení města
- d) právo hornické – ten kdo najde na svém pozemku nerostné bohatství, stává se jeho majitelem, ale musí umožnit těžbu a tak pracovní příležitost pro ostatní a musí kromě daní odevzdávat i desátek na obnovu města

5. Funkce ve městě

Já – rychtář, proto mám rád pořádek a dodržování pravidel, a tak bych na to ve městě dohlížel.

Můj mladší bratr David – porybný, který zajišťuje chov ryb, stará se nejen o ně, ale o celý rybník. Bratra chytání ryb baví, tak snad by ho bavila i tato profese.

Máma – apatykářka, což je označení pro lékárnici, kdy práce souvisí s odpovědností a zájmem o bylinky a koření, což přesně sedí na moji mamku.

Táta – tesař, práce se dřevem a kutilství je jeho obor :o)

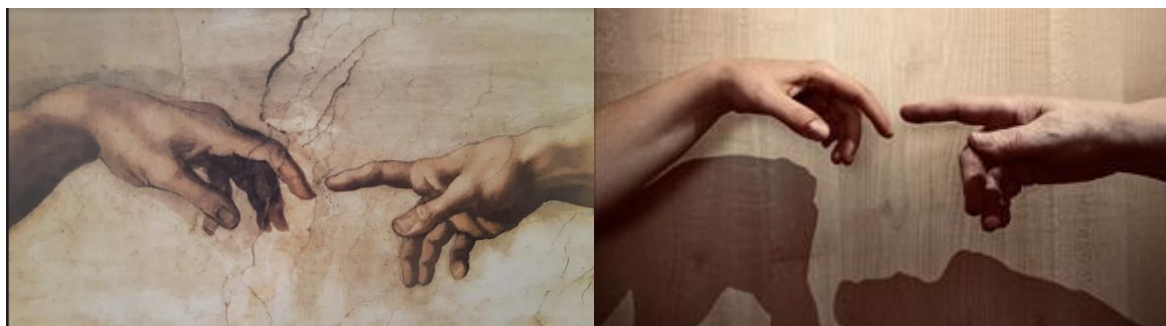
Adam Heglas, 7. C

Žáci se měli stát uměleckými objekty, inspirovat se slavnými mistry a naaranžovat sami sebe nebo předměty do podoby známých uměleckých děl. Poznáte originál?

2) Performance ve formě fotografie významných renesančních děl

Sebastian Hykel, 8. B

Jan Beránek, 8. B

Matyáš Ryska, 8. B

Žákům bylo zadáno vytvořit plakát k vybrané osobnosti vědy nebo literatury z období osvícenství.

3) Plakát k osobnosti z období osvícenství

Sebastian Hykel, 8. B

4.1.1643 = se narodil

Isaac Newton

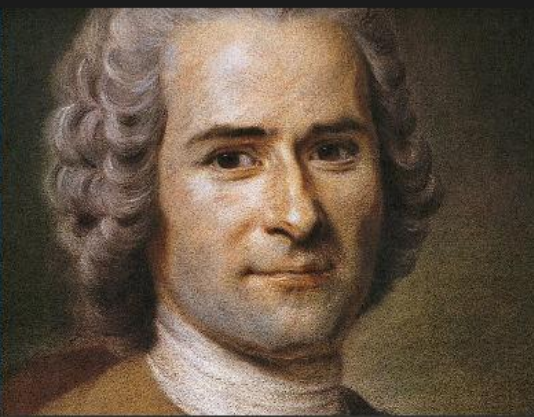
Anglický fyzik, matematik, astronom, alchymista a teolog, jenž bývá často považován za jednu z nejvlivnějších osob v dějinách lidstva. Objevil 2 fyzikální zákony.

Isaak Newton.

Štěpánka Dušková, 8. B

- NARODIL SE JAKO DRUHÝ SYN HODINÁŘE ISAACA ROUSSEAU
- NAPSAL "ROZPRÁVU O PŮVODU NEROVNOSTI MEZI LIDMI"
- SLOŽIL OPERU „VESNICKÝ VĚŠTEC“

2. ČERVENCE 1778
ZEMŘEL
JEAN-JACQUES ROUSSEAU
FRANCOUZSKÝ FILOZOF A SPISOVATEL

Matyáš Ryska, 8. B

ČESKÝ JAZYK

Témata jako karanténa, covid-19 a očkování proti tomuto onemocnění rezonují napříč celým světem, není proto překvapením, že se jimi ve svých slohových pracích zabírají i žáci naší školy. Texty všech zde uvedených slohových prací jsou autentické – neprošly žádnou korekturou redakce těchto novin, předkládáme je v jejich původní, žáky odevzdané podobě.

Karanténa

Na začátku to vypadlo docela nevinně. Ve zprávách říkali něco o tom, že v Číně je covid- 19 a že na něj umírají lidé. Nikdy by mě ale nenapadlo, že se může rozšířit až k nám. Bohužel se tak stalo. V březnu se i u nás objevili první nakažení a rychle přibývali další. Na můj svátek, 11. března, se rozhodlo, že se zavřou školy. „To je ten nejlepší dárek,“ prohlásila jsem tehdy. Velice brzy jsem si ale uvědomila, že mít distanční výuku není super. Mezi tím co doktoři bojovali v první linii s virem, já bojovala s domácími úkoly. Stýskalo se mi po škole a po kamarádkách. Kromě kin, divadel a restaurací totiž byly zakázány i návštěvy. Všichni jsme se ocitli v karanténě. To ale nebylo zdaleka to nejhorší, co nás potkalo. Covid začal zabíjet lidi ve velkém. „Umírají na něj hlavně senioři a děti,“ říkala ve zprávách moderátorka. Zemřelých raketově přibývalo. Nejdřív jsem o nich slyšela jen z televize, časem už ale umírali i známý mých známých. Když se virus rozšířil i k nám do vsi a začal zabíjet i mé kamarády, došlo mi, že jde vážně do tuhého. Bylo jen otázkou času, kdy zaklepe i na naše dveře. A v tom jsem se probudila..... A první, co mi problesklo hlavou, bylo: „Vždyť ona je karanténa!“

Viktorie Málková, 7. A

Karanténa

Dnes je středa, devět hodin ráno, je pochmurný podzimní den. Venku prší, na obloze se střídají šedivé mraky, přes zavřená okna slyším bubnující kapky deště, a občas kolem prosvítí vítr. Je mi smutno. Není to kvůli tomu dešti, ale protože jsem sám doma. Jsem tu sám už několik dnů. Vlastně ne, několik týdnů, už skoro měsíc. Ne, nebojte, nejsem nemocný, ale musím být doma, je totiž doba kovidová. Rodiče musí chodit do práce a já jsem tu celé dny sám. Škola je zavřená, vyučování máme on-line přes počítač a s nikým se nemůžu vidět, tak je mi smutno po kamarádech. Hlavně po Františkovi, už jsem s ním dlouho nemluvil, naposledy až včera. Budu mu muset zavolat. Najednou něco slyším. Crrrrr!!! Zvonek. Jdu se kouknout kukátkem, kdo je na chodbě, ale nikoho nevidím, i když na chodbě svítí světlo. No nic, vracím se k sobě do pokoje. Najednou slyším, jak někdo strká

klíč do zámku. Víím, že se dovnitř nemůže nikdo dostat, protože zevnitř mám klíč v zámku. Jdu se opatrně podívat, jestli to není mamka nebo tatka, ale ti by mi zavolali, že jdou domů. Ne, je to nějaký muž! Má na sobě montérky, velkou brašnu, je skloněný a dostává se mi do zámku. Srdce mi buší, jsem nervózní a křičím: „Kdo jste a co chcete!“. Muž přestal, zvedl hlavu a ptá se: „To nejsou Novákovi? Ten klíč mi nějak nejde do zámku, a kde je Honzík?“ Odpovídám mu přes dveře: „Novákovi bydlí o patro výš“. Omluvil se, že se spletl, že jde hlídat Honzíka, je jeho dědeček. Uf! To jsem rád, že to byl omyl, že to nebyl zloděj. Docela jsem se lekl. Vlastně ano, byl to dědeček Honzíka, vždyť ho znám, potkávám ho s Honzíkem, ale takhle přes dveře jsem ho hned nepoznal. Je mi veselo. Aspoň Honzík nebude sám. Až bude po kovidu, půjdu si s Honzíkem pohrát.

Zdeněk Postulka, 6. B

Karanténa

Karanténa - do tohoto roku jsem o tomto slově nikdy neslyšel. Teď se o něm mluví hodně kvůli covidu 19 a já se s ním setkal přímo.

Jednou jsem se ráno probudil, že půjdu do školy, ale tatka ke mně přišel a řekl: „Mamce je zle. Raději nepůjdeš do školy.“ Vzhledem k probíhající virové situaci jsme všichni zůstali doma a mamka s tatkou šli na testy na covid 19. Po dvou dnech přišly výsledky – oba nakaženi koronavirem! Karanténa na deset dní pro nás všechny doma! Proběhlo mi hlavou jaká hrozná nuda to bude. Nejt do školy, na trénink, ke kamarádům.

Já s bratrem jsme potom museli jít na testy také. Jeli jsme do Prahy na odběrové místo. Když jsme byli na řadě, šli jsme do kontejneru a tam nám lékaři strkali vatovou tyčku do nosu. Bylo to dost nepříjemné. Pak přišla ke mně mamka a řekla: „Testy nakonec potvrdily koronavirus jen u tebe a dalších deset dní máme všichni znovu karanténu.“

Tak jsem nakonec celých dvacetpět dní seděl doma. A co jsem dělal? Domácí úkoly, hrál deskové hry, hry na počítači, ale každý den jsem vyšel na zahradu alespoň na chvilku. Že nám už skončila karanténa jsem ani nevěděl.

Překvapila mě otázka rodičů: „Jdeme na procházku?“ „My už můžeme?“ zeptal jsem se s údivem, popadnul kolo a jel za kamarády.

Šimon Krejsa, 7. A

Očkování na Coronavir

Osnova

1. Úvod

2. Klady a zápory očkování

3. Shrnutí, můj názor

Ráda bych se zamyslela nad tím, jestli je očkování proti Coronaviru dobré či špatné. Očkováním proti Covidu-19 se zabývá celý svět. Myslím si, že je to velmi důležité téma v současné době.

Nejprve bych se chtěla rozepsat o kladech očkování. Dle mého názoru není vakcína nebezpečná, naopak by nám mohla pomoci. Je správné, že v očkování mají přednost starší lidé a zdravotníci, protože jsou nejohroženější skupinou. Velký plus vidím v tom, že bychom se mohli vrátit k normálnímu životu. Děti a studenti budou chodit do škol, budeme moci navštěvovat naše příbuzné a přátelé, jezdit za kulturou a na dovolené.

Spousta lidí říká, že je vakcína nebezpečná více než nemoc, a že má vedlejší účinky, proto se nechtějí nechat očkovat. Každý, kdo se nechá naočkovat, musí dostat dvě dávky. Po prvním očkování člověk ještě není chráněn. Jakmile dostane druhou dávku vakcíny, měl by být již chráněn. Ale na jak dlouhou dobu? To ještě bohužel nikdo přesně neví.

Dle mého názoru je očkování proti Covidu-19 nejlepší způsob, jak ochránit sebe a své blízké. Covid-19 se hlavně předává mezi rodinami. Měli bychom být ohleduplní a chránit se právě očkováním, abychom se nenakazili a nemoc nepředávali dál. Kvůli bezohlednosti můžeme nakazit i starší lidi nebo lidi s nějakou nemocí a ti pak můžou bohužel i zemřít. Já se přikláním k očkování.

Lucie Černá, 8. D

Očkování proti koronaviru

Osnova

1. Úvod

2. Negativní názory

3. Osobní názor

4. Co mě k tomuto dovedlo

5. Závěr

Očkování proti covid-19 je nejprobíranější téma, ať už mezi obyčejnými lidmi v České republice nebo novináři, zkrátka a doslova úplně všemi.

Spousta jednotlivců tvrdí, že je to riskantní, dostatečně neprověřené, a když to shrnou, tak zmíní velmi nebezpečné a já je svým způsobem chápu, jenže někteří také hlásají, že nás chtějí, ani nezmíní kdo, očipovat a to mi přijde dost přitažené za vlasy, možná bych to nazvala i směšným míněním.

Já osobně se této vakcíny nebojím, jelikož spousta lidí si tím prošla a mělo to více výhod, než nevýhod např. v Izraeli. Zároveň se ale nebojím, chytit tuto nemoc, jelikož jsem poměrně dost mladá a nemám žádné zdravotní problémy. V očkování vidím velkou osobní výhodu z hlediska cestování, jak za příbuznými na Slovensko, tak do ostatních zemí, těším se do školy, na sport a kamarády. Rovněž po očkování by se postupně mohly začít uvolňovat místa v nemocnicích, neleželi by zde převážně pacienti s Covid-19 a lékaři by se nemuseli tolik stresovat, měli by více volného času pro sebe a svou rodinu. Z těchto důvodů se přikláním k těm, kteří to považují za výhodné.

K tomuto názoru mě také dovedla, jak už jsem zmiňovala, situace, která je v Izraeli. V tomto státě se začalo očkovat mezi prvními ne-li jako úplně první a jejich počet nakažených rapidně klesl, lékaři tráví méně času ve svém zaměstnání, jelikož je čím dál tím méně pacientů, děti se vracejí ke svým kroužkům, kamarádům, do školy a jejich rodiče mohou normálně navštěvovat svou práci a ne se doma učit se svými ratolestmi.

Zakončila bych to odpovědí na otázku, šla bych na očkování proti koronaviru? Ano, pokud bude možnost se nechat očkovat, tak půjdu. Věřím tomu, že se situace zmírní, a tím pádem se otevrou

školy, mimoškolní aktivity, určité společenské akce, po kterých doslova prahnu a budu moct běžně vídat svou rodinu a kamarády.

Amálie Hrubinová, 8. D

Očkování proti nemoci covid-19

Osnova:

Celosvětová pandemie

Očkování/vakcína kvůli nemoci COVID-19

Výhody/nevýhody/hodnocení problému

Fakta

Možnosti jak řešit problém

Shrnutí

Koronavirus SARS-CoV-2 známý také jako COVID-19 se údajně poprvé objevil v Číně ve městě Wu-čan v prosinci 2019. V České republice byl zatím první potvrzený případ odhalen 1.3.2020 a až do dnes (31.1.2021) je potvrzeno celkem téměř 1 milion pozitivních případů. A na celém světě se potvrdilo přes 103 milionů případů nakažených.

Z důvodu zabránění šíření nemoci COVID-19 se celý svět snažil najít vakcínu, která by byla alespoň z 90 % úspěšná. Všem jde o to, aby se život vrátil do normálního běhu a hlavně, aby se ekonomická situace zlepšila a aby neumírali předčasně lidé. Jak dlouho bude očkování lidí trvat? Je očkování a vakcíny věrohodné? Jaké jsou vedlejší účinky?

Výhodou očkování je vrácení do běžného života, lepší příprava na další případnou pandemii, dává lidem psychickou naději, další zkušenosti pro vědce, zmírnění průběhu nemoci. Nevýhodou očkování je podmět pro šíření hoaxů, vedlejší účinky, obava ze zneužití důvěry lidí, přetlačování o peníze firem a států, nedostatek vakcín.

Lidé jsou málo informováni a zmateni, nevědí co je pravda nebo lež, neověřují si fakta.

Věří každé nepravdivé informaci a jsou z této situace tak unavení, že pro dost lidí vakcína neznamena naději, ale spíš zkázu. Problém je asi nejvíce ve světové politice. Za uplynulý rok nemají politici moc plánů, a když už nějaký plán mají, úplně ho ignorují. Říkají, ať dodržujeme

opatření a pravidla, ale sami je porušují. Proto k nim lidé nemají důvěru ani k vakcíně a očkování. Politici zneužívají informace pro svůj osobní prospěch

EU sleduje bezpečnost a účinnost vakcín proti COVID-19 průběžně. Agentura EMA sleduje nežádoucí účinky těchto vakcín stejně jako u všech vakcín. Souběžně s tím Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) intenzivně monitoruje účinnost vakcín proti COVID-19. Při vývoji vakcín proti COVID-19 je třeba splnit stejné právní požadavky na kvalitu, bezpečnost a účinnost jako u všech ostatních vakcín. Stejně jako v případě všech ostatních vakcín se u vakcín proti COVID-19 nejprve provádí testování v laboratoři, včetně testů na zvířatech, a poté na lidských dobrovolnících. Před tím, než mohou být vakcíny proti COVID-19 uvedeny na trh a uvolněny k použití, je na základě stejně přísných norem jako u všech ostatních vakcín vyhodnotí Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA).

Odlišnost u vakcín proti COVID-19 spočívá v tom, že jejich vývoj a schválení probíhají mnohem rychleji, a to v rámci reakce na ohrožení veřejného zdraví způsobeného koronavirem. Agentura EMA provádí hodnocení vysoce kvalitních žádostí o registraci od společností vyvíjejících vakcíny proti COVID-19 v co nejkratší době, přičemž zajišťuje, aby její rozhodnutí zůstala podložená.

Co bych radil? Ověřovat si fakta a nešířit hoaxy. Politici by neměli často a zbrkle měnit opatření a dodržovat to, co řeknou, a tím si získat důvěru obyvatel.

Očkování/vakcína je možnost jak se vrátit k normálnímu životu a zastavit pandemii. Vakcína má ale nevýhodu a to, že má vedlejší účinky. Dosud neúplně potvrzenou účinnost.

Ondřej Pohanka, 8. B

Vznikají však i další povedené slohové práce, které se zabírají jinými tématy. Žáci napsali povedené úvahy a ve dvou z nich níže uveřejněných se zamýšlí nad tím, co jim dává a co jim bere škola.

Máme oči k vidění, mám však dojem, že se kolem sebe málo díváme

Málo lidí se očima opravdu dívá. Většina má oči jen na okrasu. Schopnost očí je vidět věci, a vnímat okolí. Mozek díky tomu ví, v jakém je momentálně prostředí. Očima rozpoznáváme barvy, předměty. Oči mohou mít několik barev, například: přírodní hnědou, modrou, zelenou, žlutou, míchané atd. Vidí všechny oči stejně? Existují dva stejné páry očí? Problém očí je však, že někteří lidé nejsou schopni se okolo sebe dívat ze širokého spektra. Proto mnoho věcí nevidí. Někdy je škoda, že lidstvo není schopno se dívat kolem sebe. Ale zase z druhé strany, kdyby všichni viděli všechno, byl by život o hodně pestřejší a zároveň složitější.

Máme však pocit, i přes naši nevšímavost, že vidíme všechno. Ale není tomu tak. Můj názor na oči je takový, že nás mohou klamat. Oči jsou choulostivý a velmi zranitelný orgán, ale mi jim celý život důvěřujeme. Stačí jenom malá nepozornost a můžeme o oko i přijít, nebo naopak dostat nějakou nemoc zraku. Například oční klamy, myslíme si, že dva stejně vystřižené oblouky z papíru jsou stejné, ale jakmile si je vedle sebe položíme, spodní oblouk papíru je větší. Stejně tak je to i se vzdáleností na dálku, myslíme si, že jsme blízko, přitom nejsme ani v polovině cesty. Kolikrát nás oči za život oklamali? Jsem ale přesvědčena, že zrak je jeden z nejdůležitějších smyslů, jaký člověk mohl dostat.

Další problém je ztráta zraku. Vědci pořád nejsou úspěšní v transplantaci oka. Oko je z lékařského hlediska velice složitý orgán, které naše tělo má. Podle mého názoru se už k běžné transplantaci oka blíží, ale pořád to nikdo nedokázal.

Lidé jsou mnohdy nepozorní. Domnívám se, že lidé nepoužívají svůj zrak na 100%. Přenos informací do mozku není dokonale zpracován. Jak už jsem řkala že lidé nejsou schopni dívat se okolo sebe ze širokého spektra, tak ve skutečnosti oči vidí vše, ale mozek si není schopen tyhle věci zvýraznit a přehrát v mozku. Mnohdy přehlédneme důležité věci. Podle mého názoru jsou lidé jenom nepozorní. Stěží pak hledají spřízněnou duši a nevidí, že ona stojí právě vedle nich. Ale ne všichni takoví jsou. Existují lidé, kterým se říká media anebo mentalisti. Tito lidé jsou velice úspěšní například ve vyšetřování. Jsou schopni vyřešit složité hlavolamy a hádanky, a vidí věci které obyčejní lidé stěží uvidí.

Podle mě platí, že oči jsou nedílnou součástí našeho života. Doufám, že se vědcům, co nejrychleji podaří lidem vracet zrak. Za jak dlouho myslíte, že se lidstvu podaří líp se dívat okolo sebe?

Klára Jarošová, 8. C

Co mi dává a bere škola?

Na následujících řádcích bych chtěla napsat, některé věci o mé každodenní návštěvě školy. Co mi dává a bere. Čím mě baví a čím ne.

Škola mi pomáhá se socializovat. Což teď v tuto dobu není moc možné. Škola mě vzdělává. Učí mě různé zajímavosti o různých vědách, oborech. Mám ráda humanitní předměty. Také mi poskytuje sportovní aktivity. Kde mám nejraději míčové hry.

První důležitá věc co mi škola bere je čas. Možná tomu nikdo neuvěří, ale je to tak. Než ráno dojdu na autobus tak u toho ztratím minimálně

30 min. Ve škole strávím skoro celý den, asi tak do dvou odpoledne. Po škole mi trvá opět tak 30 min než přijdu domů. Pak musím dělat úkoly ty mi zaberou hodinu musím se učit na hodiny. To mi vezme veškerou energii, takže po tom opravdu nic nechci dělat.

Mám takový pocit, že má škola více záporů než kladů. I když spousta lidí říká, že je to právě naopak. Proto doufám, že s mi podaří dostat na škola, která nebude tak náročná, i když mám pocit že to není žádná. Ale budu se těšit.

Eliška Koloničná, 8. C

Co mi bere a co mi dává škola

Co mi škola bere? Škola mi zabírá většinu času přes týden i o víkendech. Přes týden od osmi zhruba do dvou hodin a třikrát odpolední vyučování. Pak si ještě doma zopakují, co jsme se ten den naučila, anebo se učím na písemku. Taky mi vadí ranní stávání. Samozřejmě občas se mi tam vůbec nechce. Je důležité, jaké máte učitele.

A co mi škola dává? Díky škole se mohu vzdělávat a zažívat nezapomenutelné zážitky. Ve škole jsem se zatím seznámila se spoustou skvělých lidí, které bych zřejmě bez školy nepotkala. Mám štěstí, že jsem dostala třídu plnou skvělých lidí. Na základní škole vznikají i celoživotní přátelství. Nemám pravdu? Se třídou jsme jezdili na výlety a kurzy, na které máme, díky našim učitelkám, krásné vzpomínky.

V momentální situaci naneštěstí nemůžu vidět spolužáky, kamarády ani nikam nemůžeme jet na zážitkový kurz. Bohužel se nám minulý i letošní rok zrušil lyžařský kurz, což nás všechny mrzí a doufáme, že ten příští si pořádně užijeme. Distanční výuka je na mě náročná, hlavně na psychiku. Nejsme zvyklí se v takové míře vzdělávat doma, a proto je mnohem těžší se soustředit a neodbíhat myslí a očima někam úplně jinam, než kde v tu chvíli máme být. Také dostáváme více náročnější úkoly na čas. To je ale u každého předmětu individuální. Myslím si, že nejsem sama, komu distanční vzdělávání nevyhovuje a šel by stokrát radši do školy.

Díky škole se mohu učit nové věci, i když to každý neocení a přijde mu to spíše jako otrava, než skvělá možnost se učit. Ani já jsem nebyla jiná. Na prvním stupni jsem školu nesnášela a přišlo mi to jako ztráta času. Pak jsem přešla na druhý stupeň, kde se můj názor kompletně změnil. Co se stalo - zmoudřela jsem? Bylo to díky mým učitelům, kteří mi ty předměty zpříjemnili, anebo se mi snažili pomoci, když jsem něco nechápala. Postupem času v šesté třídě jsem se snažila zapracovat na svých vědomostech a známkách. Už mi nebylo jedno, co dostanu za známky, ale naopak jsem se začala učit, což pro mě nebylo zrovna jednoduché, protože jsem to vůbec neuměla. Učila jsem se špatně a bylo to znát. To změnilo několik učitelů, protože jsem je nechtěla zklamat, anebo mě to díky nim začalo bavit. Tímto jim patří veliké DĚKUJI ☺.

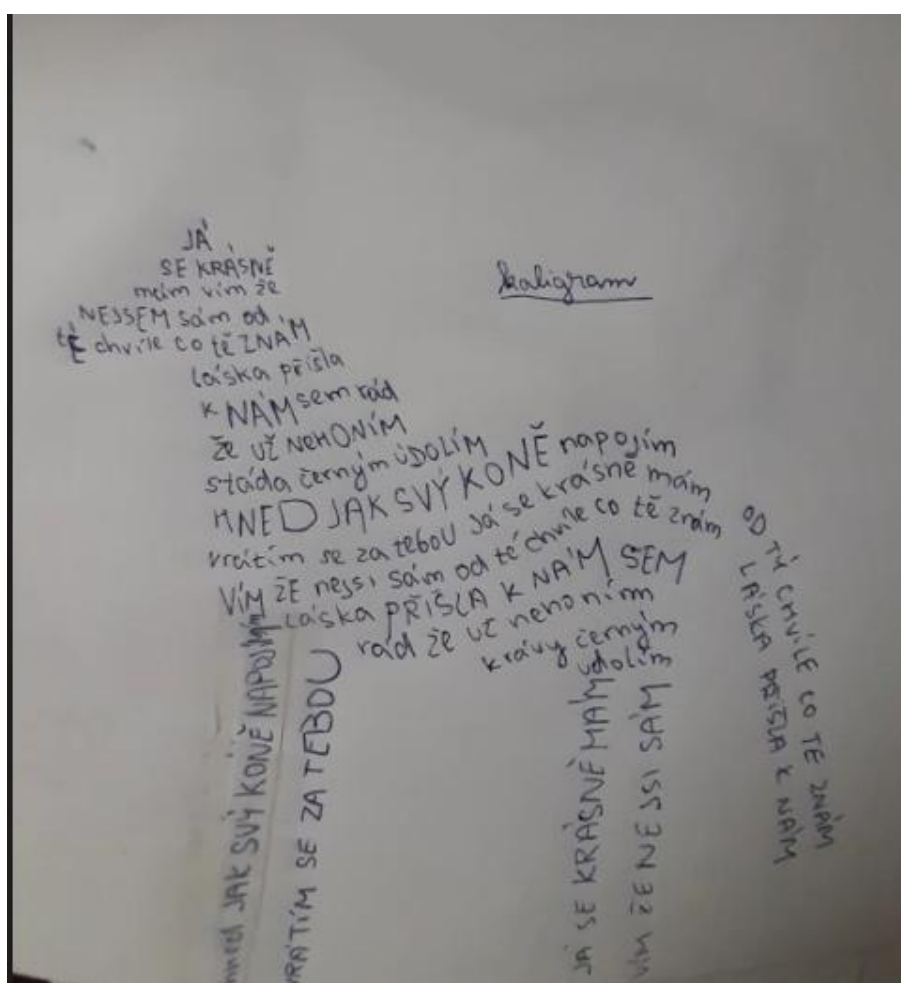
Kvůli povinné četbě jsem si musela přečíst knížky, které bych si nikdy sama od sebe nepřečetla. A některé byly dokonce zajímavé a skvělé. Nebo jsem si musela udělat referát o autorech, o kterých jsem věděla jen základní informace. Potom jsem ale zjistila, že to byli výjimeční lidé, kteří měli zajímavý život. Nakonec mě hrozně bavilo si o nich něco přečíst.

Školu potřebujeme. To je fakt, který se nezmění, ba naopak. Ve středověku lidé neuměli psát ani číst. Když už mohli studovat, tak za to byli rádi a vážili si této možnosti. Dnes máme povinnou školní docházku devět let. Je to základ, abychom mohli jít do učebního poměru, na střední a třeba i následně na vysokou školu. Potom si najdeme práci, která nás bude bavit. Za tím vším bude stát to několikaleté úsilí. Ale do školy nechodíme jen kvůli budoucnosti. Měli bychom se především učit sami pro sebe. Později na sebe budeme pyšní, co jsme díky tomu dokázali, nebo co jsme se naučili. Otevře nám to mnoho dveří do budoucnosti.

Je spousta dalších důvodů proč se učit a nevykašlat se na to hned po základní škole. Můj názor na to, co nám škola dává a co bere je ten, že nám rozhodně více dává, i když si to třeba ještě neuvědomujeme. Má to i svoje nevýhody, ale co je nemá?

Kromě slohových prací jsme ke zveřejnění vybrali i tuto tvorbu:

1) Kaligram

Šarlota Dršťková, 9. B

Při probírání slohových útvarů jsme si s žáky vysvětlovali, v čem spočívají rozdíly mezi zprávou a oznámením. Děti si představily, že do města, ve kterém žijí, zavítá jejich oblíbený zpěvák, zpěvačka/kapela/herec, herečka/spisovatel, spisovatelka/youtuber, youtuberka/influencer, influencerka a koná se jeho, její koncert/beseda/setkání s ním, ní. Za úkol dostaly navrhnout plakát k této události. Podívejte se, jak se s touto úlohou popral Tom Líbal.

2) Plakát

Tomáš Líbal, 6. D

Žáci si vybrali pasáž z díla *Malý princ* a vystihli její děj pomocí komiksu. Ukážeme si, jak se tohoto úkolu zhostila některá děvčata z 6. B.

3) Komiks

Barbora Šimčíková, Kateřina Šimčíková, Emily Vavřincová, Lucie Sováková, 6. B

PRACOVNÍ ČINNOSTI

Přinášíme vám výběr fotografií výrobků, které děti vytvářely v rámci hodin pracovních činností: přípravná třída vyráběla svícný, 3. C k tvorbě mandal použila to, co našla doma či venku – rýži, čočku, těstoviny, kmín, fazole, hrách, kamínky apod., pod rukama jiné třídy zase vzniklo origami...

1) Tvorba svícňů

Přípravná třída

2) Tvorba mandal

Marek Boháč, 3. C

Ema Petříková, 3. C

3) Tvorba origami

ANGLICKÝ JAZYK

1) Procvičování *I was supposed to...*

Suppose to:

7. I was supposed to wash up dishes and cook the dinner. But I wash up dinner and cook dishes

6. I was supposed to help my brother with homework and cook a lunch, but I helped a lunch with homework and cooked my brother. Oops

3. I was supposed to throw a ball to my dog and have talk with my patents but I threw the ball to my parents and had talk with my dog

4. I was supposed to warm the lunch and help my brother but I warmed my brother and helped the lunch with his homework.

5. I was supposed to clean my monitor and drink my lemonade. But I drank my monitor and cleaned my lemonade.

10. I was supposed to brush my teeth and eat my dinner but I ate my teeth and brushed my dinner.

1. I was supposed to cook the lunch and feed the cat but I cooked the cat and fed the lunch.

2. I was supposed to learn for test and feed the dog, but I learned my dog for test and fed myself.

8. I was supposed to go to shop and feed the dog but I fed the shop and went to dog

9. I was supposed to meet my friends And tidy my room but I met my room And tidied my friends.

7. C

2) Tvorba plakátu

Advices for a healthy life

You shouldn't eat chemical products

You should not eat fast food

You shouldn't eat fast food.

You shouldn't eat sweets so much.

You should not eat junk food.

You should eat more vegetable

you should eat more fruit

You should go out every day

you should drink water

You should do sports

You should go swimming every day.

You should exercise with Pamela Reif

8. D

8. D tvořila společný plakát s radami ohledně zdravého životního stylu, procvičovala si tak modální sloveso *měl bys/neměl bys*.

V 7. C psali vtipné věty o tom, co měli udělat, ale dopadlo to jinak – procvičili si tak gramatickou strukturu *I was suppose to...*

A co 6. C? Ta pracovala na tomto úkolu: žáci popisovali zvířata a ostatní ze třídy hádali, o jaké zvíře se jedná.

3) Guess the animal

6. C

VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Pojďme si prohlédnout fotografie obrázků, které děti namalovaly v rámci hodin výtvarné výchovy. Žáci si na nich dali záležet, co myslíte?

1) Zima

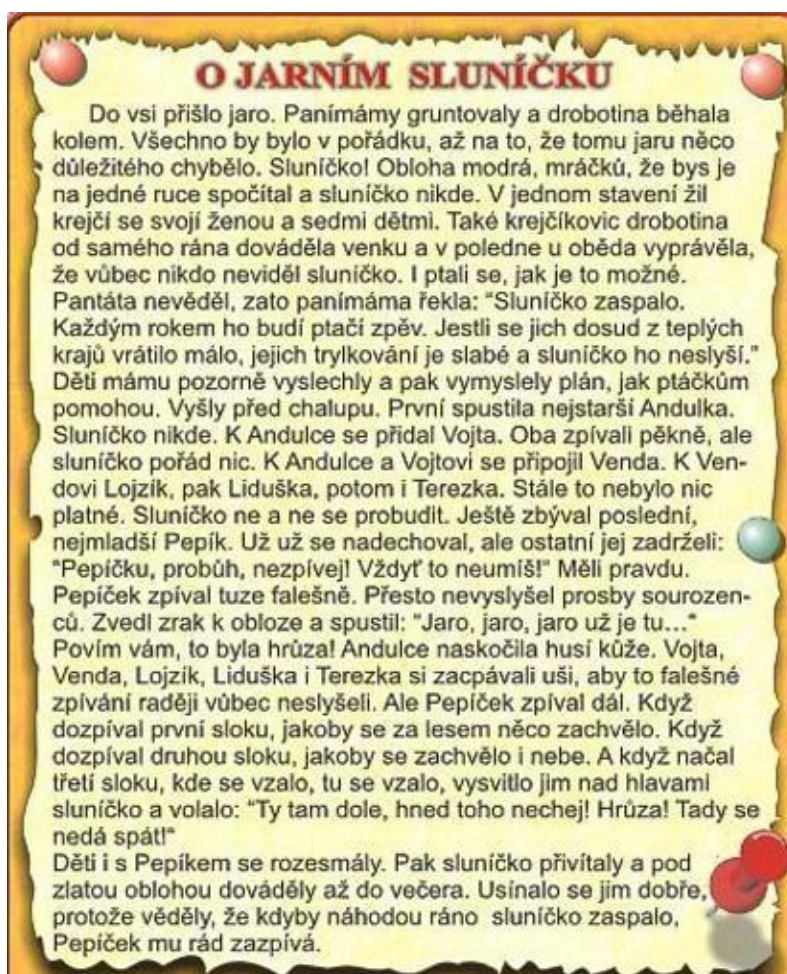

Andrea Poštolková, 6. E

Johana Kolářová, 6. E

2) Ilustrace pohádky

3) Noty podle fantazie

Gabriela Kočárková, 3. C

Matyáš Přindiš, 3. C